

הקריה העיתונית
אדר תשע"ז
 גיליון מס' 1

בַּחפֵּץ חַיִּים

ע3א

דבר המנהל

פורים מתקתק כבר בדלת ושוב פעם אני נחטף עם עצמי ושואל מי הוא הגיבור האמיתי של סיפור חג הפורים? נראה כי גיבור העלילה הוא מושג מופשט: מרכיב ההסתר וההסתרה. סיפור חג הפורים הוא עלילה שמסתירה, מכסה ומערפלת אֵין פלא אם כן שהמסכות מהוות מרכיב בולט בפורים. כשאנחנו עוטים מסכות, אנחנו מחקים מבלי משים את אלוקים, שמסתר אף הוא את מעשיו ואת נוכחותו... אלוקים אמנם נסתר, אבל הוא תמיד איתנו. גם הפורים הוא הפרדיגימה של גס נסתר, השמן שבער במשך שמנות ימי החנוכה, או קריעת ים סוף.

אנו גדלים וצומחים עם הילדים הצדיקים של הת"ל ולפעמים לא שמים את ליבנו כמה עוצמה וכמה מסתתר בוראנו בתוכם. בימים מתוחים אלה לישראל בפרט ולהידות העולם בכלל, אנחנו יכולים למצוא נחמה בידיעה שלמרות שלא ניתן לראות את יד ה' בבירור, הוא עדיין מנהל את העולם. הוא אמנם נסתר, אבל תמיד איתנו. אולי קשה לפסוק ולהכיל אותו, אולם הנחמה הגדולה שלי היא ההבטחה שעוד יבוא היום בו "ולא אסתר עוד פני מנחם".

חודש אדר שמח אוהבכם:
 הרב תומר מיכאל
 מנהל

ד"ש מאבא

כשאני מספר לחברים ולבני משפחה רחוקים שהבן שלי נולד בתלמוד תורה, הם ב"כ מתפלאים ואומרים "מה יש לכם תלמוד תורה בקרית שמונה?" הסיבה לפליאה נעוצה בעובדה שהאופי של העיר לא ממש מתחבר לקונספט הת"ת. מי שמכיר קצת את ההיסטוריה המקומית יודע שבמשך עשרות שנים ניסו להקים כאן מוסדות חינוכים תורניים, אך זה לא באמת עבד, משום שלאכאורה הפוטנציאל הנמוך להכיל כיתות שלמות עם עשרות או מאות ילדים תורניים נראה מעבר לדמיון. דווקא אנחנו בדור הזה, בשנים הללו זכינו לתלמוד תורה נפלא "חפץ חיים" אליו מפקידים את הדבר הכי יקר לנו בחיים, את ילדנו, בידי צוות הנהלה ומורים מקסימים, שנותנים לילדנו את מה שאף מוסד חינוכי לא יכול לתת - אהבה, דאגה וטיפול מסור, לצד תורה מתוקה וסם חיים ברמה מצויינת. לעיתים, באופן טבעי, ישנן תקלות פה ושם שגוררות איתן טענות ברמה כזו או אחרת, אך אם נסתכל על התמונה הכוללת נראה שאנחנו נמצאים במקום נפלא ומיוחד.

כדי שהחלום ימשך ולא נתעורר לנסיון, על כל אחד מאיתנו להיות **שגריר** של המקום, לפרסם, להפיץ ולשבח את בית הספר וכל מרכיביו, גם אם לא הכל מושלם. ולמה? הרי כולנו מבינים מה חשיבות תלמוד התורה בעיר, וכולנו רואים בעינינו כמה צוות הנהלה והמורים מוסיפים את נפשם להצלחת המקום, והכי חשוב לזכור כי ההצלחה שלהם, זו ההצלחה שלנו!

כולנו היינו רוצים להסתכל על המקום בעוד 5 שנים ולראות תלמוד תורה עם כיתות מלאות, עם עשייה מקודשת ורמה רוחנית גבוהה. ואיך זה יכול להתקיים? אם כולנו נשנס מוטיבים ונפאור לשגרירי המקום. איפה? בשיחות עם חברים, שמפחה ואפילו עם ילדנו. כולנו צריכים שתהיה לנו גאות יחידה, אמונה בדרך והערכה כלפי המורים, הילדים, וכלפי שאר ההורים שנמצאים באותה סירה שבע"ה תהפוך לטופנה בעתיד.

זכרו לנו תלמוד תורה איתנו, ואנחנו צריכים לדברר את המקום גם כשלא הכל מושלם.

בברכת חודש טוב
 שמעון כהן

דבר המנכ"ל

בעצה"ת
 אומר רבי נחמן שלעתיד לבוא תישאר לאדם השפלות בלבד ולכן אם אדם מייחס את הצלחותיו להשם יתברך הוא במצב של שפלות אך חלילה אם לא הוא זוכה ללא מעט תזכורות בדמות כשלונות וחוסר הצלחה ע"מ להובילו למתנת השפלות. חודש אדר הוא בבחינת הסתר שבתוך ההסתרה בנקל אפשר לייחס כל דבר למקרים או כח ושלום ולשכוח את ההשגחה ולכן דווקא עכשיו עלינו לשנס מוטיבים, להתבונן היטב ולהודות מעומקא דליבא להשם יתברך על ההשגחה התמידית ולהבין שבלעדיו לא יתכן דבר ולו הקטן ביותר. תודה לך השם על הת"ת הנפלא, על הצוות המסור על הסייעתא דשמיא והפעלת המפעל הקדוש הזה ועל החשב"ר הגדלים לתפארת לתורה וליראת שמים.

הרב שמואל מיכאל
 מנכ"ל

דבר הרב

"משנכנס אדר מרבין בשמחה", בואו ונאחל "לחיים". כי החיים הם העיקר. חיים הם הלגל. אנשים נוטים לומר שהם סיבת החיים של ילדיהם. זה אמנם נכון, אבל רק חלקית. כי האמת היא שאנו חיים בגלל הילדים שלנו, חד"ל קבעו ואמרו: מי שאין לו ילדים נחשב כמת. נמצא כי בסיבתי ילדיו היקרים אנחנו חיים, כן, ככה זה בחיים, אנחנו מקבלים וגם מעניקים. וכשאנחנו מודעים לכך, נעשה יותר לשלם לילדים על החיים שהם העניקו לנו. כי גידול ילדים ובפרט חינוכם, זה דבר לא קל, לפעמים ממש קשה, אבל מלא לעשות, אלו הם החיים. זה מטרת החיים שלנו. וכשאנו מקבלים חיים או גם צריכים לתגמל ולשלם במטבעות של חיים. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים, חיים שאין בהם בושה וכלימה. חיים שימלא ה' כל משאלות ליבנו לטובה ולברכה. כי חיים זה אושר ושמחה. צריך לעמול, להשקיע ולשמוח, להפקיד של החיים, לחיים ולברכה. לחיים טובים ולשלווה.

הרה"ג יוסף לייזרוביץ שליט"א
 רב המוסדות ונשיא הת"ת